

1/81

Ο μύθος του δολοφόνου

Απο την Κατερίνα Μανδενάκη

Ενα σύνολο φρικαλέων ιστοριών θανάτου και αιμομιξίας, ανηθικότητας και ανοσιότητας δεν θα μπορούσαν παρά να συνθέτουν στο σύνολο τους ένα μύθο, μια απίστευτη ιστορία ενός προσώπου διάσημου για την απανθρωπιά του και τις ασχημοσύνες του που ασκεί μια νοσηρή έλξη - περίπου όπως οι περιπτώσεις των σύγχρονων 'serial killers'. Μια νοσηρότητα που αφιέλεται τόσο στην περιέργεια για το διαφορετικό, όσο και στο ερεθισμένο αίσθημα απέγναντι στην αμφισβήτηση κάθε 'ιερού και όσιου'.

Θεατρική Σκηνή

Θέατρο Μουσούρη

Λουκρητία Βοργία του
Βίκτορος Ουγκώ

Ερωτικές σχέσεις με τον πατέρα, τα αδέρφια, φόννοι και πανουργίες εις βάρος αθών και μη ανθρώπων, είναι ένας απολογισμός ζωής σχεδόν ... εντυπωσιακός, σίγουρο ερέθισμα για τον δημιουργό που προσεγγίζει την Λουκρητία Βοργία.

Η Ρομαντική Λουκρητία

Κι εδώ μπαίνει το ερώτημα. Πώς προσεγγίζουμε μια γυναίκα όπως η Λουκρητία Βοργία, ένα όνομα που έχει συνδεθεί με την ανοσιότητα και την αμαρτία; Ο πατέρας του ρομαντισμού, **Βικτόρ Ουγκώ**, δίνει μια διαφορετική έως αναπάντεχη απάντηση στο ερώτημα 'ποιά είναι η Λουκρητία Βοργία' και γράφει στα 1832 το θεατρικό 'Δείπνο στη Φερράρα' που μετονομάστηκε σύμφωνα με την επιθυμία της τότε πρωταγωνίστριας του έργου, σε 'Λουκρητία Βοργία'.

Ποιά είναι η Λουκρητία του Ουγκώ;

Μια γυναίκα μέσης ηλικίας, με αυτογνωσία και με δικαίωμα σε αυτή την απόλυτη συνείδηση των πράξεων της, με το παρελθόν της, μαύρη 'σημαία' πάνω από το κεφάλι της που όμως δεν προσπαθεί να κρύψει για κανένα, παρά μόνο για έναν νεαρό άντρα.

Η Λουκρητία είναι μια ρομαντική φιγούρα, θυσίας και αγάπης. Ο νεαρός άντρας, ο Τζενάρο είναι μια επίσης ρομαντική φιγούρα, ένας γενναίος και έντιμος άντρας. Όταν λοιπόν η σκοτεινή φιγούρα της Βοργία φωτίζεται από το φως του ρομαντισμού δύο πράγματα συμβαίνουν: ο θάνατος από στοιχείο εγκλήματος μεταβάλλεται σε τραγικό μέσο αυτοκαταστροφής και το 'τέρας' γίνεται ...

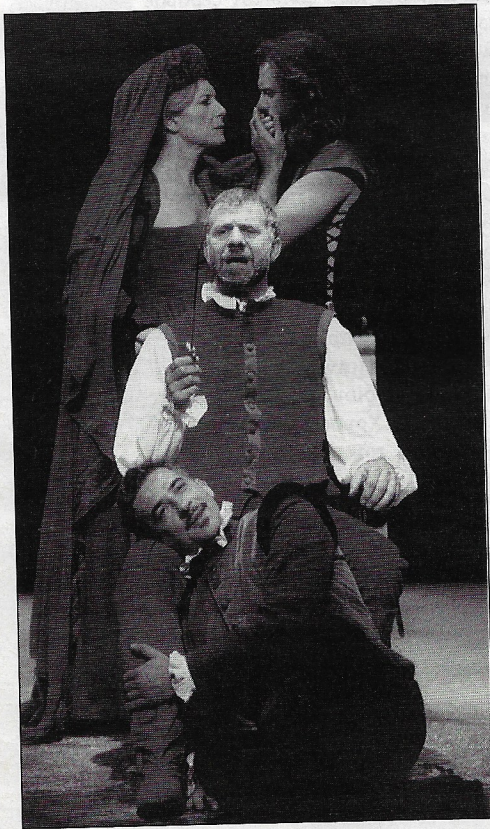
συμπαθητικό.

ρομαντισμός του μελοδράματος ...

Πρωταγωνιστής στο δράμα του Ουγκώ είναι η μοίρα και όχι η Λουκρητία Βοργία. Η γυναίκα που καθόριζε τη μοίρα των άλλων, απλώς βρίσκεται κάποια στιγμή, άβουλο

πίονι, στη λαίλαπα της καταγίδας του πεπρωμένου και παρασύρεται από την ορμή του. Έτσι η Λουκρητία Βοργία στο δράμα του Βικτόρ Ουγκώ, αντιμετωπίζεται ως γυναίκα-θύμα και όχι ως τέρας. Είναι μια γυναίκα που μη μπορώντας να κρύψει το παρελθόν της από το γιο της -και το παρόν της βέβαια-, κρύβει τον ίδιο της τον εαυτό. Όμως η μοίρα παίζει συνεχώς άσχημα παιχνίδια, η ομορφιά της αγάπης προσκρούει στον τοίχο της πραγματικότητας και η σύγκρουση οδηγεί αναπόφευκτα στο τέλος.

... και το γέλιο της φρίκης

Η Λουκρητία Βοργία του 1832, έτσι όπως τη 'διάβασε' ο σκηνοθέτης Νίκος Χαραλάμπους, ξέρει να αγαπάει, προσπαθεί λυσσαλέα να προστατέψει αυτόν που αγαπάει και αδυνατώντας να συμβιβάσει την αγάπη και την πραγματικότητα, τιμωρείται με θάνατο. Όχι τόσο με το δικό της, όσο με το θάνατο που δίνει το ίδιο της το χέρι στον μοναδικό άνθρωπο που σε όλη της τη ζωή, δεν ήθελε να είναι η ίδια άγγελος του τέλους. Αυτό που ενδιέφερε το συγγραφέα να τονίσει, είναι η αντίθεση της αμαρτίας και της αγνότητας της αγάπης, το αδιαπέραστο της ηθικής ανταπόδοσης, ενώ δραματουργικό όχημα της σκιαγράφησης της αντίθεσης και φορέας της πλοκής, γίνεται η τραγική ειρωνεία του κειμένου, που βέβαια αποκαλύπτει πολύ νωρίς την αλήθεια γύρω από την οποία κινείται ο Ουγκώ.

Οι χαρακτήρες

Ρομαντική λοιπόν και ελκυστική η φιγούρα της Αιμιλίας Υψηλάντη, που προτάσσει από την σκοτεινή προσωπικότητα, της Λουκρητίας Βοργία, την αγάπη και την λαχτάρα μιας γυναίκας, χωρίς όμως να εξαφανίζει την 'αληθινή' Βοργία-κυνηγό των θυμάτων της πίσω από το ρομαντικό πέπλο της 'καρδιάς της μάνας'. Ρομαντικός και ο Τζενάρο του Τζώνη Θεοδωρίδη και η παρέα του, γενναίοι και ηθικοί νεαροί στρατιώτες με πρώτο μέλημα την καθαρότητα του μετώπου τους. Ακόμα και ο πανούργος βοηθός στα ανοσιουργήματα της Λουκρητίας, που ερμηνεύει ο πολύ καλός Χρήστος Ευθυμίου, είναι μια ρομαντική φιγούρα, γιατί γελοιοποιεί το φονικό, προκαλεί γέλιο με την ξεδιάντροπη ... αγάπη του προς το ανεξέλεγκτο έγκλημα και την εμμονή της φρίκης του θανάτου που θέλει συνέχεια να προσφέρει. Αντιρομαντικό στοιχείο, η ατμόσφαιρα του αφαιρετικού σκηνικού, μια εικόνα γυμνίας και σκότους που υπογραμμίζει την σκοτεινιά και τη διαφθορά στο δουκάτο της Φερράρα και στην ψυχή της Λουκρητίας.